

2. Indien het antwoord op vraag 1 ontkennend luidt: moet aan de weigering om het stuk in ontvangst te nemen het rechtsgevolg verbonden worden dat de betekening in het geheel geen werking heeft?
3. Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:
 - a) Binnen welke termijn en op welke wijze dient de vertaling aan de geadresseerde ter kennis te worden gebracht? Gelden voor het toezenden van de vertaling de eisen die de Verordening stelt aan de betekening en kennisgeving van stukken of is de wijze van toezending vrij?
 - b) Is op de mogelijkheid om het verzuim te herstellen het nationale procesrecht van toepassing?

(¹) Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken. JO L 160 van 30.6.2000, p. 37.

Verzoek van de High Court of Justice, (England & Wales), Chancery Division van 16 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Marks & Spencer Plc en David Halsey (HM Inspector of Taxes)

(Zaak C-446/03)

(2003/C 304/27)

De High Court of Justice, (England & Wales), Chancery Division, heeft bij beschikking van 16 juli 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 oktober 2003, in het geding tussen Marks & Spencer Plc en David Halsey (HM Inspector of Taxes), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Is er sprake van een beperking in de zin van artikel 43 EG juncto artikel 48 EG, wanneer:
 - voorschriften van een lidstaat, zoals de voorschriften van het Verenigd Koninkrijk inzake groepsaftrek, eraan in de weg staan dat een in het Verenigd Koninkrijk belastingplichtige moedermaatschappij verliezen die in andere lidstaten zijn geleden door aldaar belastingplichtige dochterondernemingen, in aftrek brengt op de in het Verenigd Koninkrijk belastbare winst, terwijl een dergelijke verrekening wel mogelijk zou zijn ingeval de verliezen waren geleden door in de staat van de moedermaatschappij gevestigde dochterondernemingen;

- de lidstaat van de moedermaatschappij:
 - een op zijn grondgebied gevestigde onderneming aan vennootschapsbelasting onderwerpt voor haar volledige winst, met inbegrip van de winst van filialen in andere lidstaten, waarbij uit hoofde van verdragen ter voorkoming van dubbele belasting de in een andere lidstaat geheven belasting kan worden verrekend en de door filialen geleden verliezen kunnen worden afgetrokken van de belastbare winst;
 - geen vennootschapsbelasting heft over niet-uitgekeerde winst van dochterondernemingen die in andere lidstaten zijn gevestigd;
 - vennootschapsbelasting heft over dividenduitkeringen aan de moedermaatschappij door in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen, maar niet over dividenduitkeringen aan de moedermaatschappij door in dezelfde staat als deze maatschappij gevestigde dochterondernemingen;
 - de moedermaatschappij toestaat, bronbelasting op dividenden en andere buitenlandse belastingen die zijn betaald over de winst op basis waarvan in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen dividenden hebben uitgekeerd, met de binnenlandse belasting te verrekenen;

Zo ja, is deze beperking gerechtvaardigd krachtens het gemeenschapsrecht?

2. (a) Maakt het voor het antwoord op de eerste vraag verschil, en zo ja, in hoeverre, dat, afhankelijk van de wettelijke regeling van de lidstaat van de dochteronderneming, het in bepaalde omstandigheden mogelijk is of kan zijn om sommige of alle door de dochteronderneming geleden verliezen te verrekenen met belastbare winsten in die staat?
- (b) Zo ja, is het dan van belang dat:
 - een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming thans haar bedrijf heeft gestaakt en, ofschoon in die staat de mogelijkheid tot verliesverrekening onder bepaalde voorwaarden bestaat, niet is aangetoond dat die verrekening heeft plaatsgevonden;
 - een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming aan een derde is verkocht en, ofschoon volgens de wettelijke regeling van die staat de verliezen onder bepaalde omstandigheden mogen worden verrekend door een derde koper, het niet zeker is of zij in de betrokken omstandigheden aldus zijn aangewend;

- de voorschriften op grond waarvan de lidstaat van de moedermaatschappij rekening houdt met de verliezen van in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen, van toepassing zijn ongeacht of de verliezen ook in een andere lidstaat worden verrekend?
- (c) Zou het enig verschil uitmaken indien werd aange- toond dat verliesverrekening heeft plaatsgevonden in de lidstaat waar de dochteronderneming is ge- vestigd, en zo ja, zou het relevant zijn dat nadien aftrek is verkregen door een andere groep onderne- mingen, waaraan de dochteronderneming is ver- kocht?

Beroep, op 29 oktober 2003 (fax 24.10.2003) ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-455/03)

(2003/C 304/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 oktober 2003 (fax 24.10.2003) beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Franse Republiek, vertegenwoordigd door F. Alabrune, G. de Bergues en Ch. Lemaire als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Franse Republiek concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren verordening (Euratom) nr. 1352/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1209/2000 tot vaststelling van de procedures voor het doen van de mededelingen die zijn voorgeschreven in artikel 41 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoom- energie ⁽¹⁾;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1) Onbevoegdheid van de Commissie om de bestreden verordening vast te stellen: noch artikelen 41 tot en met 44 EGA, noch verordening (Euratom) nr. 2587/1999 van de Raad, waar de Commissie in de preambule van de bestreden verordening naar verwijst, kunnen als rechtsgrond dienen voor de vaststelling van deze verordening door de Commissie.

2) Schending van het EGA-Verdrag:

- Artikel 42 EGA: door de procedure toe te passen waarin de bestreden verordening voorziet, wijzigt de Commissie de facto de door deze bepaling van het EGA-Verdrag voorgeschreven termijn van drie maanden, welke alleen de Raad kon wijzigen.
- Artikel 43 EGA: door de bestreden verordening vast te stellen heeft de Commissie de bevoegdheden overschre- den die deze bepaling haar toekent. Zij heeft immers, middels een rechtsinstrument met algemene strekking dat verbindend is in al zijn onderdelen en rechtstreeks toepasseljk is in elke lidstaat, een werkelijke gedetailleerde onderzoeksprocedure voor investeringsprojecten uitge- werkt, die een nagenoeg schorsende werking heeft.
- Artikel 44 EGA: overeenkomstig de bestreden verorde- ning is de bekendmaking van de aan de Commissie meegedeelde investeringsprojecten verplicht en automa- tisch, terwijl dit volgens deze verdragsbepaling slechts facultatief is. Voorts preciseert de bestreden verordening niet dat deze bekendmaking slechts kan plaatsvinden nadat de betrokken lidstaten, personen en ondernemin- gen hiermee hebben ingestemd.
- Artikel 194, lid 1, eerste alinea, EGA: de Commissie heeft de geheimhoudingsplicht van artikel 194, lid 1, eerste alinea, EGA geschonden door aan derden inzage te verlenen in de door de betrokken personen en onderne- mingen aangemelde investeringsprojecten, hoewel deze projecten vertrouwelijke informatie bevat die met name onder het zakengeheim van de betrokken personen en ondernemingen valt.

3) Schending van het rechtszekerheidsbeginsel: overeen- komstig de bestreden verordening wordt de betrokken perso- nen of ondernemingen „aanbevolen” hun investeringsproject niet uit te voeren, voordat de Commissie haar aanbeveling inzake het project heeft gedaan of het wordt geacht met de doelstellingen en bepalingen van het EGA-Verdrag in overeenstemming te zijn. Daarnaast schendt de Commissie het vereiste van rechtszekerheid door te bepalen dat de Commissie bij inleiding van een gedetailleerde onderzoeksprocedure er „zoveel mogelijk” naar streeft binnen zes maanden een aanbe- veling vast te stellen. De betrokken personen of ondernemin- gen weten dus niet binnen welke termijn de Commissie bij inleiding van een gedetailleerde onderzoeksprocedure haar aanbeveling zal doen.

⁽¹⁾ PB L 192 van 31.7.2003, blz. 15.